
Wij willen ook!
VEEL = GOED
Liesbeth Goedbloed
Mariëtte Wilgehof

Op een open plek, ergens in het
Lichte-Bomen-Bos, woonde Das.
De zomer was bijna voorbij.
Elke dag had Das gegeten zoveel als hij kon –
lindeblaadjes, blauwe bessen, herfstframbozen,
eikeltjes, valappels, eekhoorntjesbrood –
tot hij zijn buik vol had van de zomer.

Telkens als de wind aan de bomen schudde,
regende het nootjes voor de deur van Das.
Dan liep hij naar de overkant,
klopte aan bij het hol van zijn vriend Vos
en vroeg: 'Wil jij ook?'

De bladeren aan de bomen kleurden geel en rood.
Das lag tevreden op zijn rug op de grond.
Hij had zoveel gegeten dat hij zich bijna niet kon bewegen.
Hij keek naar Muis, die ijverig heen en weer rende.

'Wat ben je aan het doen?' vroeg Das.

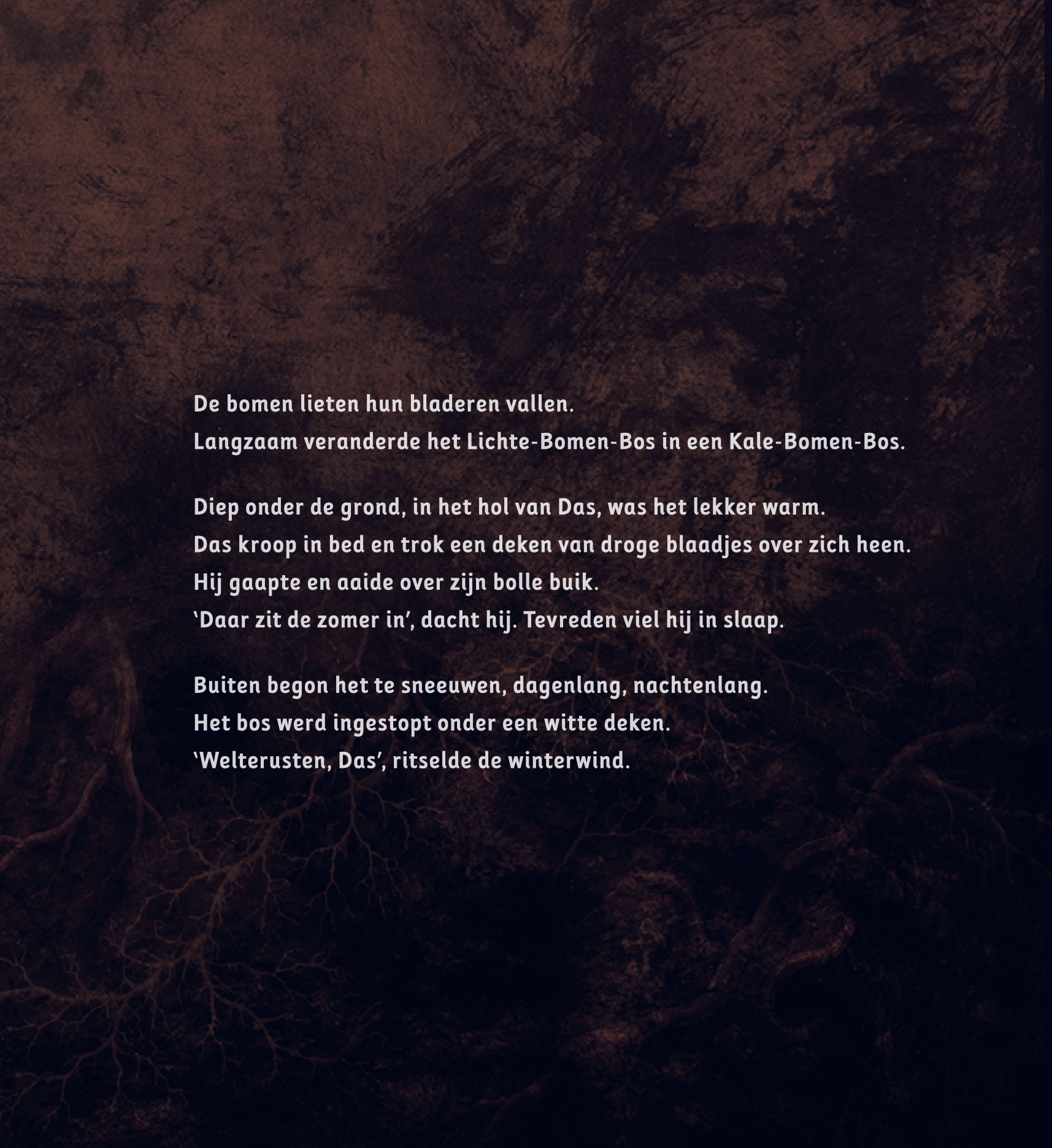
'Ik breng noten naar onze notenkelder', zei Muis.
'Dat zou jij ook moeten doen!
Anders heb je straks geen eten en dan krijg je honger.'

'Honger?' zei Das. 'Wat is dat?'
Hij aaide over zijn bolle buik.
'Deze buik is mijn notenkelder, Muis.
Weet je wat jij zou moeten doen?
Lekker veel eten, zodat je een dikke buik krijgt.
Dat wil jij ook, toch?'

De bomen lieten hun bladeren vallen.
Langzaam veranderde het Lichte-Bomen-Bos in een Kale-Bomen-Bos.

Diep onder de grond, in het hol van Das, was het lekker warm.
Das kroop in bed en trok een deken van droge blaadjes over zich heen.
Hij gaapte en aaide over zijn bolle buik.
'Daar zit de zomer in', dacht hij. Tevreden viel hij in slaap.

Buiten begon het te sneeuwen, dagenlang, nachtenlang.
Het bos werd ingestopt onder een witte deken.
'Welterusten, Das', ritselde de winterwind.

Het was winter.
De bomen sliepen.
Elke avond ging Das naar buiten om eten te zoeken.
Hij groef in de sneeuw en vond een oude paddenstoel,
een paar vergeten hazelnootjes
en twee, drie ingedroogde bramen.

En elke avond voelde hij aan zijn buik,
die almaar kleiner werd
en aan zijn jas, die almaar ruimer zat.
De zomer was nu echt voorbij.

Das dacht aan Muis.
Die had hard gewerkt!
Die kon met een gerust hart slapen!
Die had een kelder vol heerlijke, zoete noten!

Het is herfst in het Lichte-Bomen-Bos.
De dieren maken zich klaar voor de winter. Muis verzamelt een enorme voorraad nootjes en Das eet alles op wat hij tegenkomt. Dan valt de eerste sneeuw. Het wordt almaar kouder. Samen met zijn vriend Vos zoekt Das naar eten in het bos. Maar alles is op. Misschien wil Muis wel met hen delen? Of is Muis bang dat hij dan zelf niet genoeg heeft?

Een warm en grappig verhaal over delen, vertrouwen en ontdekken dat er meestal meer dan genoeg is.

Met betoverende illustraties van Mariëtte Wilgehof en muzikale, poëtische taal van Liesbeth Goedbloed, de makers van *Waar is mijn huis?*, winnaar van Het Hoogste Woord 2025

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

9 789026 628993